БЕИНСА ДУНО
УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

ПЕДАГОГИЧЕСКА ЛЕКЦИЯ

ЖИТЕНОТО ЗЪРНО

ПЕНТАГРАМЪТ

ХЕЛИОПОЛ

СЪДЪРЖАНИЕ

ПЕДАГОГИЧЕСКА ЛЕКЦИЯ 5

ЖИТЕНОТО ЗЪРНО 25

ПЕНТАГРАМЪТ 45

ПЕДАГОГИЧЕСКА ЛЕКЦИЯ

УЧИТЕЛЯТ ПОЗДРАВИ: „ФИР-ФЮР-ФЕН ТАО БИ АУМЕН.“

ОТГОВОРИХМЕ: „ТАО БИ АУМЕН.“

ЕДНО КРАТКО СЪЗЕРЦАНИЕ.

Прочетоха се темите „Ползата от реките, моретата и океаните“.

Прочетоха се резюметата на седемнайсетата и осемнайсетата лекции. (Олга и Еленка)

За тема ще имате „Произходът на огъня“. Не предназначението на огъня, а произходът.

Аз забелязвам, че вие, учениците в школата, не спазвате един общ закон. Когато купите някоя стомна, нали искате да не бъде пукната. Ако е пукната, течността, която вложите вътре, какво ще остане от нея? Ами ако в някоя химическа лаборатория в някоя реторта правите опит и тази реторта издиша, какво ще стане? Опита може ли да направите?

Аз забелязвам, че от класа много неща издишат навънка. И това не ви препоръчва – издишат, издишат навънка. Сега туй не е за мен. То е за вас.

Ще пазите едно правило: ученик, който се съмнява в учителя си, той не е ученик. Най-скверното нещо е това, да се съмнявате в учителя си – вие се съмнявате в себе си. Когато вие се съмнявате в Бога, в учителя си, въпросът с вас е свършен. Защото, ако сега вие не познавате учителя си, защо

отивате да се учите? За да отиваш да се учиш, трябва да познаваш учителя си, по-добре стой невежа. Щом веднъж си решил да се учиш, ти трябва да спазваш свещения закон, той е Божествен закон.

В аналите на окултната история няма изключение, дето ученик да се е усъмнил в учителя си и да е прокоп-сал. Няма в какво там да се съмнявате. Законът е такъв: ако учителят престъпи най-малкия Божествен закон, с него е свършено. Тъй щото Божественият закон е строг закон. Никога не може един учител да бъде поставен на едно място, дето той не заслужава, туй е невъзможно. Той е една определена величина в Божествения свят, абсолютно определена. Тя не може да се измени.

Сега, ако вие ще говорите за един учител на сенките, такива учители ги има. В странство, в Европа, един такъв учител се явява във франция и казва на французките аристократи: „Ще направя едно голямо знамение, ще покажа силата на окултната наука.“ Взема той всичките техни скъпоценни огърлици и се качва на експреса, и казва на тия графове, барони, че като каже на експреса да спре, ще спре. Експресът не се спрял, но той излязъл с огърлиците. Това не е учител-ствane. Под думата „учителстване“ трябва да разбирате какво е. Учителство не е да ви се дадат физически знания, защото физическите знания вие ще ги добиете чрез опита и без това.

+ 1 2 3

Има три категории: физически свят, имате духовен свят, имате Божествен свят. Те са величини положителни. По какво се отличават?

По какво се отличава единицата?

Имате художник. Рисуването вземете или рисуването с маслени бои. То е едно изкуство, което спада към физическия свят. Четките, платното, боите – всичко туй може да видите, попипате. Дълго време след като работил този художник, в него се ражда отвращение. Той хвърля четките, хвърля боите, напуска стаята си – ден-цва, седмица не иска да рисува. Ако е и някой музикант, той знае да свири, за да се избави от туй състояние, той ще вземе цигулката, ще влезе във втория свят, ще започне да свири, защото други енергии са се набрали у него, които са положителни във втория свят.

По какво се отличава свиренето? Свиренето не може да го пипаш. Или свиренето, или обонянието може да вземете. Едно цвете може да го помиришеш. Музиката може да я слушаш, все-таки предмета цигулка виждаш и гласа слушаш, но гласа не може да пипаш. Значи изкуството на музиката спада към духовния свят.

Сега да пристъпим към Божествения свят. След като свири дълго време, той захвърли цигулката и казва: „Не искам нито да рисувам, нито да свиря. Аз искам да се уединя в стаята си, в някоя гора, със себе си, да се моля.“ Често във вас се заражда такова желание. Моленето сега нито го пипаш, нито го чуваш. То е нещо, което само може да мислиш. След като се молиш дълго време, пак ще се върнеш към физическия свят.

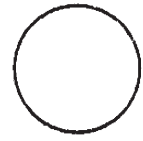
Следователно преди да постъпите при един Учител, вие ще го опитате на физическото поле, ще го опитате в духовния свят, ще го опитате в Божествения свят и тогава ще идете да се учите. Той трябва да има три диплома, да е свършил в тия три университета. Той трябва да е свършил във физическия свят, да разбира материалния свят основно; да е свършил прогимназия в духовния свят и да е свършил забавачница най-малко

в Божествения свят. Той от физическия свят трябва да има диплом от най-висшия университет, в духовния свят – от прогимназия, а от Божествения свят – най-малко от забавачница. То са три диплома, които той трябва да има.

Добре, ако във вас дойде едно съмнение, какво се ползвате? Най-първо, трябва да се научите да тълкувате нещата. Всяко проявление на нещата може да се тълкува трояко.

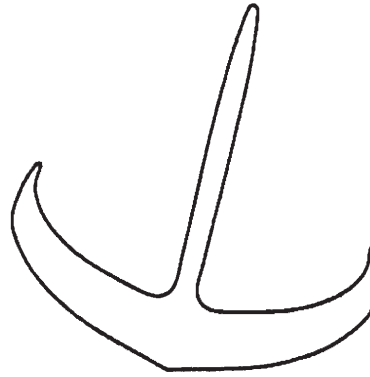
Сега искам да ви осветля върху кривите заблуждения, в които попадате, за да се избавите. Слушайте сега, разсъждавайте. Искам да се избавите просто от известно заблуждение. Вземете просто свиването на веждите. Казват: „Свил си човек веждите. Свил си веждите и очите, не иска да ме погледне.“ Но първоначалния произход на свиването на веждите знаете ли? Откога е произлязъл? Вие трябва да намерите произхода на свиването на веждите, отде начеват своя произход. Произходът е излязъл оттам, че когато очите се увеличили чрезмерно, не могли да издържат повече – тази светлина раздразнява очите повече, отколкото трябва, и харчи повече енергия. Тогава веждите са отгоре – една линийка, която регулира. Туй колело – очите.

Тъй че очите се свиват, за да възприемат по-малко светлина, раздразнението да бъде по-малко. Срещу слънцето затваряш очите си. Никой, като гледа срещу слънцето, не отваря очите си, той ще свие веждите си. Ще кажете: „Защо той се мръщи на слънцето?“ Ще кажете ли, че той се гневи на слънцето? Не, по-малко светлина да приема окото, много голяма е тази светлина. Ще кажат: „Свил си веждите като къртица.“ Това не е философия. Това са символи.

Добре, срещнете вашия приятел. Той има голямо нещастие в живота. Значи туй нещастие праща известно впечатление. Той си свие веждите, свие си очите и следователно какво трябва да прави при тия мъчнотии? Той иска да приеме помалко неприятни мисли, за да има равновесие. Той иде, свил си така веждите. Вие правите сравнение, казвате: „Не иска да ме гледа.“ Де ви е философията? Причината ни най-малко не сте вие. А когато той е просто недоволен от вас, има си други признаци.

Следователно на всяко едно движение, като ученици, в основата трябва да знаете произхода, какъв е произходът на нещата. Например свиването на очите. Някой път вие може да помръднете устата някак. Например има една гримаса на устата, когато някой иска да каже: „Не искам да зная нищо за тебе.“ Има помръдва-не или от лявата, или от дясната страна на устата. Аз няма да направя тази гримаса, защото вие сами я знаете. Откъде излезе този произход на гримасата? Произхода знаете ли на гримасата? Аз бих ви задал един ден тема, тази гримаса как е произлязла. Запример повдигането на устните защо е, туй презрение? Но същата гримаса има и друго значение. Запример има гримаса – когато човек е радостен, той повдига устата си, а когато човек е скръбен, снема надолу устните си.

Хубаво, има такива направени играчки – маркучи за деца. Те са такива, на рог, от черво са направени като котва. Детето като прати въздух, вдигнат се рогата. Като излезе въздухът, паднат надолу.

Питам тогава, надуят човека, вдигне нагоре уста, извадят въздуха – надолу. Значи имаш известен идеал в живота, че ще сполучиш, надигнеш се. Същият закон, казват: „Нищо няма да сполучиш.“ Отпусне се надолу. Значи подвигнат се устата нагоре – туй показва, че имаш известен идеал. Надуят отгоре, повдигнат се рогата. Произходът на тази гримаса сега, едната гримаса как е произлязла?

Запример някой път правим или вдясно, или вляво такива гримаси с устата. Първичният произход на гримасите [какъв е]. Туй дете си играе, надуе туй черво – вдигнат се рогата нагоре; престане да надува рогата – спадат надолу. Сега едно подобие: човек като се въодушеви, повдигнат се устата, той тръгне по същия закон. Изгуби се този подтик отвътре, у него веднага мускулите отслабват и ъглите на устата се обръщат надолу. Значи има известно съответствие на неговите мисли.

Вие нали на всяко явление, което става отвън, трябва да

му дадете едно правилно разрешение. Ами ако вие най-малките задачи не може да ги разрешите, как ще разрешите големите задачи?

Що е един изпит? Учителят ви даде един изпит: да разрешите най-малките задачи, да опита знанията ви. Може да ви даде задача от събиране, от изваждане, умножение, деление, от просто и сложно тройно правило. Може да ви даде от уравненията, някоя задача от висшата математика. Тия неща имат отношение към реалния живот.

Представете си, че някога аз туря ръката си на рамото на една от ученичките. Като казват, Учителят хвана ученичката за рамената, право ли е? Че тя има, най-първо, една дрешка; отдолу – цруга дрешка, че кожата. Как съм я хванал? То е лъжа, най-първо. Казват: „Той хвана ученичката за рамената.“ Хващам за рамената, ако аз снема нейната дрешка тъй. Вие казвате: „Той я хвана за рамената.“

Питам сега, вие учениците, фактически изваждате ли истината? Не. Вие говорите само лъжливи доноси. „Хвана ученичката за дрехата“, тъй ще кажете.

И тъй, трябва да изразите истината. Когато дойдете до истината, трябва да я изразите тъй, както си е, и да имате един ум неизопачен. Ако искате да разсъждавате, трябва да се оставите от сегашния изопачен ум. „Хвана ученичката за рамената.“ Не е тъй. И тогава, един факт може да се предаде от едно положение в друго положение и да дойдем до криви разсъждения и криви заключения.

Всеки трябва да констатира истината. Вие трябва да обичате истината. Тази истина на физическото поле, тя си има свое изражение. Няма по-хубаво нещо за ученика от да обича истината. Когато дойдем до науката, ние трябва всинца да имаме туй разположение.

Запример аз забелязвам, че някой път за известни факти

давате опаки тълкувания. Запример, когато вие си наредихте вашия клас, аз взех ли участие в класа, дадох ли някаква програма? Вие си наредихте класа. Сега някой път вие си правите погрешки и идвате, че ги стоварвате отгоре ми. Сега вие трябва да кажете: „Събрахме се толкоз души.“ Идвам, преподавам. Казвате, че класа го образувал Учителят – не говорите истината. А ще кажете: „Първоначално събрахме се двама или трима души – една сестра имаше, няколко братя, една група. После около нас дойде друга група.“ Ще представите фактите. „И след туй, като мислихме за един учител, за друг, повикахме Учителя да ни учи. Тъй се образува този клас.“ Вие сега ще разправяте: „Учителят образува този клас.“ Гледам, този клас не е така умно нареден. Ами ако дойде този умният човек, ще каже: „Какъв е този учител, който е наредил такъв един клас?“

И туй още не е един клас. Класът, ако дойде аз да ви сея, това не е окултен клас, вие не сте още окултни ученици. И даже още и слушатели на класа не сте. Аз ви говоря истината, разбирате ли туй? Ако е да ви говоря в окултен смисъл, вие ще кажете: „Ние сме ученици на специалния клас.“ С какво се занимава специалният клас? Че Учителят хванал ученичката за рамената. И туй трябва да го знаят и външните хора – хванал еди-коя си ученичка за рамената. Как тъй Учителят си позволил да хване еди-коя си ученичка за рамената.

Сега, туй е само едната страна. Пък има и други такива работи, които може да ви ги цитирам, които са излезли.

Туй, казвам, за мен нищо не значи, но вие като ученици искам да констатирате фактите правилно. Никога да не допущате във вашето съзнание лъжливи факти и доноси. За всяко нещо да знаете, че е истина, има си свое тълкувание. Подозрението не е знание. Може да ви подозирам в много работи.

Знанието е факт точно определен. То не може да бъде друго, не може да се измени. Подозрението, това е невежество.

От какво произтича невежеството? Невежеството пред мен всякога показва, че умът, сърцето и волята са болни.

Аз казвам туй правило: когато стомахът е здрав, човек заповядва на стомаха. Щом стомахът стане болен, той заповядва на човека и казва: „Днес няма да ядеш.“ И яде ли болният? Не яде. Донесат му варено жито, майка му казва: „Ха, майка, яж.“ „Заповед имам днес, стомахът казва, не може да ям.“ И точно изпълнява. Здрав е кракът ти, кажеш: „На разходка на Витоша!“ Счупи ти се кракът, дойде приятелят ти, казва: „Хайде!“ „Кракът заповядва да не ходя.“ Следователно, ако ти не може да ходиш, показва, че кракът е заболял, а когато е болен, той ти заповядва. Ако ходиш, ти ще заповядваш на крака.

Добре, ако вие добре мислите, значи вие заповядвате на ума си; ако не мислите добре, не може да заповядвате. Ако си добър, ти заповядваш на своята добродетел; ако си лош, лошото сърце заповядва на тебе.

И тогава има две правила. Някой от вас ще каже: „Аз нямам нужда от учител.“ Той е болен, анормален. Защото, докато умът слуша духа, той е здрав, той може да се учи. В деня, в който се откаже от духа, той е болен, анормален. Когато ученикът каже: „Аз нямам нужда от учител“, той е болен.

Тъй седят фактите, разбирате ли? И когато един ученик изнася неверни факти на живота, той е болен – и умът му, и сърцето му, и волята му са болни.

Сега във вас се зароди едно желание. То е следу-щето – [да разберете] кой е този, който е говорил? Вие го намерете кой е.

Христос имаше ученици, дванайсет души. И казва им: „Един от вас ще Ме предаде.“ Казват: „Кой е?“ И Той не му

каза името, но каза: „Този е, на когото затопя хляб в паницата и на когото дам, той е.“ И като му дал хляб, там казва Писанието, тогава влязъл дяволът.

Сега, аз не искам да затопя хляба, защото дяволът ще влезе във вас. Казвам, няма да затопя.

Ще обичате преди всичко истината и да не ви съблазняват малките работи. Чистото при всички условия си остава чисто. Нечистото при всички условия е нечисто. Доброто при всички условия е добро, злото при всички условия, каквито и да са, е зло. Истината при всички условия е истина. Лъжата при всички условия е лъжа. По този начин нещата са абсолютно определени.

За да проверите един факт, първо трябва да го проверите на физическото поле, хо е единицата. И съвременните окултисти имат три правила, те са следущите. За да бъде нещо абсолютно вярно, трябва да има I II III признак на главата, на костите в лицето и да има признаци на самата ръка. Изключение няма. Когато обаче, да кажем, този признак на главата и на лицето го има, а на ръката не присъства, тогава имате известно математическо съотношение. Пропорцията каква е? На две места го имате, а на третото го няма.

Когато е истина, тогава имаме три към три (3/3), после имаме две към три (2/3) и после имаме едно към три (1/3), това е отношението. Вие трябва да знаете тия съотношения. Не може в дадения случай да изваждате тия съотношения, както три към три – ще имате криво заключение. Туй показва, че всяко едно съотношение трябва да го разгледате на физическото поле, трябва да го разгледате на духовния свят и

в Божествения свят, и ако в трите свята се е проявило туй, което мислите, тогава вашето заключение е абсолютно вярно, няма заблуждение.

Ще ви дам правило, по какво се отличава добрият човек от лошите хора. Аз вземам думата „добър“ като един плод вече узрял, защото, ако кажа „по-добър“, за мене има друго значение. Да допуснем сега, аз означавам: Д (добър) и ПД (по-добър).

В „добро“ имате нещо завършено, то е „добър“, резултат. Като кажа „по-добро“, аз подразбирам работа.

Да кажем, вие сте богат. Казвам: „Трябва да станете по-богат.“ Е как? Чрез работа. За да станеш по-цобър, трябва да работиш. Затуй доброто е положително. Добър си в даден момент.

Сега, по какво се отличава добрият човек от лошия? Ако този човек е.добър, трябва да произвежда във вас три резултата. Те са следущите. Сега нали искате да ви определя признаците. Аз вземам думата „добър човек“ в най-широк смисъл. Добрият човек, ако вие сте болен, щом се приближи към вас, трябва да ви даде здраве на тялото на физическото поле, подчертавам туй. Туй трябва да даде. То е едно към три. Второто положение – вие не само сте болен, но имате голямо вътрешно терзание, измъчване. Добрият човек трябва да даде спокойствие и мир на сърцето ви. Не само там да се спре. Вие сте толкоз глупав, не може да мислите. Този добрият човек трябва да даде на вашия ум една светла мисъл и подтик на вашия ум да мислите.

Следователно произведе ли тия три резултата в тялото, сърцето и ума, този човек е в състояние добър, абсолютно добър. Няма изключение. Произведе ли само здраве, този човек е добър само за тялото. Произведе ли резултат и за сърцето, той е добър и за човешкото сърце, но не и за ума. Ние правим относителни неща.

Сега, този закон може да приложите за Учителя.

Аз казвам, добрият човек, той е Учителят. Той трябва да има тия три качества. Има ли ги, той е Учител; няма ли ги, той не е Учител. Туй е една дефиниция, в която да се не заблуждавате. Тя е една окултна дефиниция, в която няма изключение, тук не може да лъжем. Тъй е. Сега ще кажете: по какво може да познаем един Учител?

Един Учител не само един път да произведе това, но всеки път туй трябва да произведе, всеки път, разбирате ли, постоянно, тъй както слънцето.

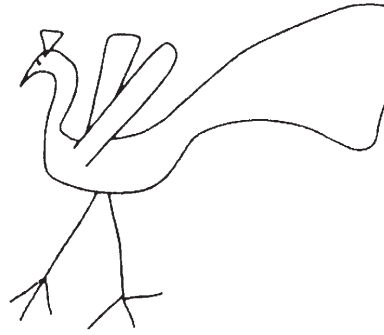
Например вие, съвременните хора, може за слънцето да имате едно криво понятие. Казват: слънцето. Не, не, слънцето, това е Божественото око. Какво виждам аз в слънцето? Слънцето, като изгрее, казва: „Елате всички.“ Вика ги: „Събудете се всички.“ И заповеди дава, разпореждания. На дървото казва: „Ти ще растеш нагоре към мене. На работа!“ И дървото започва работа. Излезе някой паяк, и на него.казва: „Там паяжина ще предеш.“ Качва се паякът, започва да преде. И на всичките животни слънцето даде разпореждания, и всичките започват работата си. То, като даде разпорежданията, наднича отгоре и върви целия ден, гледа как се извършва работата. По някой път те се ухитрят – като се уморят, искат да се скрият от окото на слънцето, казват: „Я да теглим едно голямо перде.“ Теглят облаците, скрият се отдолу. Слънцето гледа, не може да види. Слънцето е по-умно – прати вятър, вдигне туй перце, казва: „А-а, какво правите вие долу?“

Та сега някой път образувате такива карагьоз-пер-цета, теглите, да ви не видят или да ви не види Учителят. Ще дойде вятър, ще пръсне облаците, слънцето наднича и казва: „Не стойте. На работа всички! Каквито заповеди съм дал, трябва да се изпълнят, понеже, който не ме слуша, изсъхва.“ И този е велик закон в света.

Когато Божественото съзнание иде в света, казва: „Всички на работа!“ По някой път си правите илюзии – облаци, тъмнина, обаче дойде вятърът на живота: „На работа!“ Нищо повече.

Затуй първото нещо, което трябва да научите, ако искате да станете ученици, то е: трябва да имате абсолютна вяра в своя Учител. Второ: Учителят каквото и да направи, да не се усъмниш. Усъмниш ли се в своя Учител, той се усъмнява в себе си.

Учителят, това е висшето вътре в ученика. То е вложено вътре, може да го замениш с каквато искаш величина. Ако не може да го замените, не разбирате. Ако разбирате – Учителят е един външен субект, той не е Учител.

Това са ваши разбирания. То е, когато рисуват децата. Това е то, вашата идея за Учителя.

Какво е това? Детето нарисувало един паун. А, отличен е. Къде е паунът?

С тия идеи трябва да престанете. Отвън може тъй да се говори, но един ученик да говори тъй, като символ, не разбирам.

Но да констатираме истината. Кажете нещо невярно. То може да спъва вашата еволюция, да спъва прогреса. В туй отношение трябва да боравите с точно определени величини. А при обикновения живот може и другояче. Но влезете ли в окултната наука, тя не търпи двусмислени неща. Там всичко е точно определено. Ако боравите във физическия свят, всяка една величина, тя е точно определена.

И сега, всичките болести, които съществуват в света, ние ги определяме от този закон, че хората днес не говорят истината. Истината трябва да е стремежът – онова, към което хората да се стремят. И следователно се ражда първото нещо. Когато човек престане да говори истината, той лъже. Лъжата днес господства в света и това показва, че хората не обичат истината. Когато човекът сгреши, туря си дрешка, казва: „Гол съм“, за да се скрие от лицето на Бога. Не е вярно, че е гол. Де е лъжата? Вика го Бог, той не се обажда. Като вижда, че не може да се скрие, казва: „Ето ме.“ „Защо си се скрил?“ „Гол съм.“ Но то е лъжа.

Мислите ли, че един ученик, който употребява лъжата в каквато и да е форма, не е гол?

Сега аз говоря за учениците, не за вас. Вие може да полъгвате, аз ви извинявам. Ако излъжете десет пъти, аз няма да ви кажа: „Защо лъжете?“ Но ако искате да бъдете ученици, ако кажете най-малката лъжа, с вас въпросът е свършен. И благодаря, че още не сте ученици.

Някои ме питат: „Не може ли да бъдем ученици?“ Не може. Ако станете ученици на окултната школа и кажете една лъжа, с вас въпросът е свършен.

Затуй казвам: ще чакате. Като уякнете за бъдеще, тога-

ва ще бъдете. Да бъдеш ученик, то е една от най-хубавите титли. Няма нещо по-благородно от да бъдеш ученик. Но ученикът трябва да отговаря на туй благородно име. Сега, понеже вие се стремите за ученици, вие сте вече ученици на физическото поле, не искам да ме разберете криво. Вие сте тук ученици, да – в първия сте ученици, но във втория свят трябва да бъдете ученици, после – в третия, в Божествения, свят трябва да бъдете. И в тия три свята ще проявите три рода енергия.

Ако вие не разбирате физическия свят, не може да разберете духовния. Ако не разберете духовния, не може да разберете Божествения. От видимото към невидимото вървите, от невидимото към Божественото, безграничното. (Невидимо значи незнайно.)

Първото нещо – стремете се всички да проверите всеки един факт, всяко едно нещо. Дойде съмнение – проверете го. Не казвам да го не проверявате, проверете, за да намерите истината. И щом намерите истината, тя ще ви повдигне и характерът ви ще се облагороди.

Запример имате ли туй състояние, спокойно да издържите, ако едного от вас аз туря да го оплюят? Да го туря и да кажа: „Плюйте една плюнка отгоре му всички.“ Вие втори път няма да се появите в класа, нали. Значи вие имате едно високо понятие за себе си. „Оплюха ме“, ще кажете. Питам, вярно ли е туй оплюване?

Аз да ви приведа един пример. Представете си, че имам един диамант колкото яйцето на камилска птица. Представете си, че в този диамант има едно високо съзнание. Аз нося този диамант със себе си и се разговарям с него из пустинята. Минаваме през негърска страна, дето тия хора обичат красиви неща. Може да го откраднат. И ако аз взема с кал, че го нацапам, да си изгуби лъскавината, какво трябва да каже

този диамант? „Оцапа ме.“ Ако ме пита: „Защо ме оцапа?“ „Защото ако не те оцапах, ще попаднеш в по-прости хора и те ще те строшат. А за да те. избавя от тях, аз те нацапах, че когато минем, да не те бутат.“ После взема, че го умия. После дойде друга опасност – пак го нацапам. Мине опасността – умия го.

Питам: ако аз някого оцапам по този начин, какво ще кажете? (Сестра Олга: „Пазите ни.“) Ама сега казвате тъй. Мъдрост трябва да имате за нещата. И в света всички проповядват, че в света Бог е, Който е най-мъдрият, най-силният – с всички добродетели, Той е допуснал най-голямото зло.

Ако вие се усъмните в Бога, че Той е допуснал зло, усъмните се в Самия Него, тогава какво остава заради вас? Вие не сте разрешили великата задача на живота. В Бога няма абсолютно никакво зло. Злото, което съществува в света, то не е Негово, а е наше, абсолютно е наше. Ние сме развалили света и злото е произведение на нас. Следователно няма какво тия свои погрешки да ги приписваме на Бога. Той ще дойде, ще оправи тия работи.

Някои казват: „И в Господа няма правда.“ Е, защо няма правда? Защото нямал къща. Друг имал къща, а той нямал. Еди-кой си бил много богат, пък той нямал пари.

Питам тогава: богатият човек благороден ли е? Бог като му е дал къща, той в къщата си довежда ли бедните свои братя, или тази къща за какво я употребява?

Питам тогава: вие, които имате мозъци във вашите глави, тия способности, които Бог ви е дал, този мозък, който струва с милиарди, какви мисли има във вашите мозъци, с какво е насаден вашият мозък? Сърцето, дето се нарича олтар, какво има в сърцето? Във вашето сърце турено ли е там лозинката на Бога? В сърцето ви свещеният огън гори ли? Ами в ума ви тази Божествена свещ запалена ли е, свети

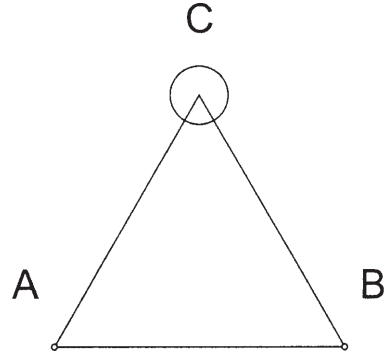
ли в ума ви, тъй както трябва? На тия въпроси трябва да се отговори.

Сега, ако вие искате да придобиете наука за бъдеще, да се осветлите за природата, вие трябва да имате здраво тяло, в което всичките клетки трябва да имат абсолютна хармония, да работят и да спират едновременно. После, да има хармония във всичките ви чувства и хармония във всичките ви мисли. Сега, при тези условия, тия три елемента са необходими – абсолютна хармония във всичките ви клетки. Тръгнете ли вие, да знаят клетките ви на краката, мозъка, на мускулите и всички да вземат участие, всички да се радват. Ще бъдете разположени, че сте на разходка. И после ще вземе участие сърцето ви, всичките ви желания да вземат участие. После – всичките ви мисли. И ще имате една разходка, ще се радвате на физическия свят, ще се радвате на духовния свят и най-после ще се радвате на Божествения свят. На физическия свят ще се радвате как? Като седнете на една трапеза, ще си похапнете ябълчици, крушчици, топла вода, това-онова, ще се стъкмите за разходката. След туй ще си попеете, ще погледате хубавите картини – то е духовната страна. След туй ще идете в мълчание вътрешно, всеки ще се помоли и разходката е свършена. Пак ще се върнете назад.

Казвам, в умовете ви, като ученици, ако мислите да минете по някакъв лесен път, в окултната школа никой не го е минавал досега. Има само един свещен път. Той е пътят на абсолютната истина. И тъй, както се разбира истина сега, той е път на тази истина.

То са двата велики принципа, А и В, които започват своята цел в живота. Аз ги наричам принцип на мекото, А, и принцип на твърдото, В – принцип на сърцето и принцип на ума, принцип на жената и принцип на мъжа, женски принцип и мъжки принцип, принцип на душата и принцип на духа. То е едно движение, което постоянно върви по една права линия. То се извършва само в Божествения свят. Тия неща са недостъпни за физическото поле. За да станат достъпни, непременно на тази права линия трябва да се даде друга посока, и за да се намери, трябва да се теглят две линии – и там, дето се пресичат, туй е посоката на движението.

Мислите на физическото поле, дето животът се осмисля, туй го наричат стремеж към истината. Тази истина е цел в живота, тоест целта е, която осмисля всички енергии, които се проявяват на физическото поле, духовния и Божествения свят. Този център, който осмисля тия три вида енергии, то е думата „истина“. Истината е стремеж.

И тъй, у човека трябва да се образува любовта и мъдростта и те ще образуват тази права линия. Туй С е ключът за стремежа към истината.

И сега, вие по същия закон трябва да работите за бъдеще. Не да изправите погрешките си, защото аз не искам да

се занимавате с изправянето на погрешките си, но искам да мислите правилно, да чувствате правилно и да действате правилно. Нищо повече.

Една педагогическа лекция ви държах. Аз я наричам педагогическа лекция. Тези ученици, които се приготвят да влязат в университета, приемна педагогическа лекция имат за приемане децата в. забавачницата. Това са първите педагогически правила. Тия педагогически правила ще бъдат и в забавачницата, и в отделенията, и в прогимназията, и в университета. С тях ще свършите този свят. След това ще идете горе, там ще ви дадат други правила. Тия правила са необходими. Не мислете, че може да има други правила. Има други правила – като идете в света, всичко е позволено.

Вън от истината животът няма никакъв смисъл. Истината е, която осмисля живота, туй, което дава подтик на хората, стремеж, радост, веселие. То е подсъзнателно или съзнателно, или самосъзнателно, или свръхсъзнателно. Както и да е, ние се стремим някъде. Туй съставлява известна радост в човека, а при тази радост явява се любовта като фактор, явява се мъдростта като фактор, добродетелта и тям подобни. Онази цел, към която трябва да се стремите, е да обичате истината. Да се научите да обичате истината и няма по-красиво нещо.

Ако имате любов, ще станете меки. Ако имате ум, ще станете твърди. Ако много любов ви се даде, ще замязате на вода; ако много ум ви се даде, ще замязате на камъни. А щом ви се даде истината, на човеци ще замязате. Тогава ще вземете да разбирате вътрешния дълбок смисъл на живота и ще имате една постоянна деятелност. Тогава ще бъдете напълно радостни, весели, задоволени от работата. Всеки ден ще се радвате от своята работа. Днес, на втория ден, на третия, четвъртия, петия, шестия, десетия, хилядния, милионния – все ще бъдете доволни.

ЕДНО МАЛКО РАЗМИШЛЕНИЕ.

Сега, с тия бележки, които направих в лекцията, аз искам да ви дам един свещен подтик към познаване любовта, мъдростта и истината. Не се обезсърчавайте. Аз искам да ви дам един свещен подтик. Защото отсега ви предстои сериозна работа, отсега предстои за вас. Вие още не сте започнали.

Трябва всички да имате свещен подтик към любовта, мъдростта и истината. То е необходимо. Затова тази вечер ви държах тази лекция. Ако я използвате, ще имате всичкото мое благословение, ще бъдете радостни и весели.

БОЖИЕТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ ДА БЪДЕ С ВАС.

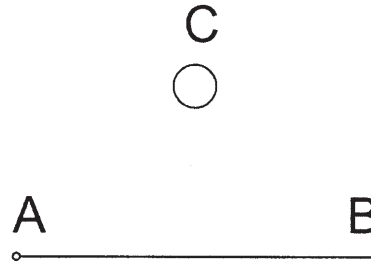
Втора година на МОК (1922-1923)
Двадесета лекция 7 март 1923 г., сряда, 19 ч.
София

ЖИТЕНОТО ЗЪРНО

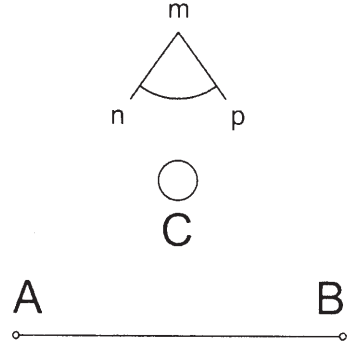
Учителят поздрави: „Само светлият път на мъдростта води към истината.”

Прочетоха се резюметата на седма и осма лекции от миналата година.

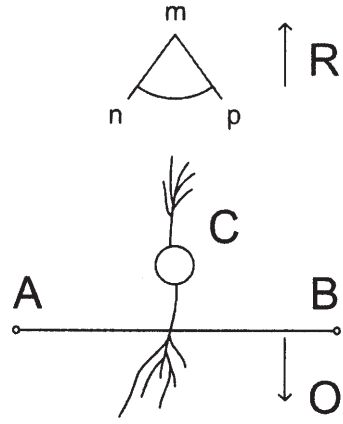
Прочетоха се десет теми от темата „Ползата от съня“ (XIV).

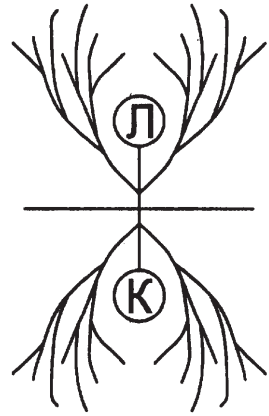
Да кажем, че това С е една семка. Това е един резултат, нали. Самият резултат в семката е скрит. Да допуснем, че вие имате една семка от череша или круша, или някое житено зърно, или някоя семка – жълъд от дъб или може да имате семката на някой друг плод. На скритите сили във всяка една семка трябва да им се дадат условия, за да се развият. И тогава семката върви – щом се турят тия сили. Колко елемента са необходими? За семката са потребни: почва – едно от условията.

Почвата АВ, това е пак един резултат. Това е известна материя, която е вече образувана. Тази материя, която не е завършила своята еволюция, е изостанала. Туй се наричат „спящите духове“ в пространството. Тази семка ще вземе, ще преработи всичките тия духове. Или на научен език казано – спящите сили в природата, лежащи в спящо потенциално състояние, тази семка ще пробуди и ще ги превърне в кинетически.

Огряването, този ъгъл шир, означава слънчевите лъчи, които падат върху семката. Това са условия на светлината. Тази светлина трябва непременно да се възприеме. Същата светлина носи със себе си и влага. Това са външните елементи, които спомагат на семката, за да може да се развива. Така имате едно движение на семката, разклонение. Туй разклонение е към центъра на земята, О. След туй имате едно друго движение – нагоре.

Сега ще забележите, че между корените и клончетата има известно съответствие, подобие има, тоест на всеки един корен съответства едно съществуващо клонче: на голям корен съответства голям клон, на малко коренче – малък клон, на най-малко коренче – най-малко клонче. Така, когато съответстващото коренче изсъхне, изсъхва и клонът горе. Аналогия има.

Сега, ако вземете и човека – той е създаден от две семки, или две семки са образували човека. Едната семка е произвела неговия мозък. Това са корените долу. В симпатичната нервна система има един друг мозък, ред от ганглии – стомашен мозък, друга една семка, на „която клончетата й вървят в тази посока нагоре. Той съответства на материалния свят. Човек черпи всичките сили, необходими за неговото сърце, оттам. А и симпатическата нервна система е повече занята с чувствата на човека.

Сега вие трябва да знаете да проучвате вашия мозък, да проучвате и вашата симпатическа нервна система. Има начини. Ние ще пристъпим към това проучване, това не е тъй лесно. Запример, ако вие възприемете някаква храна в стомаха си, ако я приемете, и някоя вибрация на тази храна не съ-

ответства на тия трептения на симпатическата нервна система, заражда се тягостно състояние в долната част на стомаха. Усещате някой път тежест долу. Това са тия вибрации от тази храна. Може да сте яли месна храна, сирене или кашкавал, или сушена риба и т.н. След като мине туй състояние, след като мине тази тягост – най-после, може да мине по един или друг начин, може да вземете очистително, топла вода, разтривки, това-онова, може да ви мине, но няма ца се избавите тъй лесно. След минаването, в слепите очи ще усещате едно напрежение, едно помрачаване. Значи – ония по-ефирни вещества са минали чрез нервната система в мозъка ви. След туй състояние се изисква пак друго очистително. Ден-два вие сте неразположени, ходите и целият свят ви е виноват. То е може би петнайсет-двайсет грама от хайвера, черен хайвер ако сте яли, или риба – и да е произвела цялата тази пертурбация вътре във вашия ум.

Сега, като ученици, едно правило ще пазите. Вие търсите най-лесния път. Аз съм казал и друг път: най-лесният път е най-мъчният. По-опасен път от лесния път няма. А най-безопасен път е най-мъчният път. Избирайте най-мъчното и всякога ще имате по-голяма сполука, отколкото ако изберете лесния път.

Сега допуснете, че това житено зърно, това семенце, търси лесния път. Ако то кажеше тъй: „Аз не искам дълбоко да спущам корени в земята. Аз искам само два-три сантиметра надолу. Не искам надолу да правя сондажи, десет метра да пусна корени. С такава работа аз не се занимавам, до такъв резултат аз не искам да отивам.“ Питам, какъв ще бъде резултатът на това растение? При най-малката суша то ще изсъхне. Това е право и за онези хора, които търсят лесния път. Може да казват: „Мъчнотии не трябват, от мъчнотии няма нужда.“ И ученици има, които казват: „Аз не искам да се занимавам

с математика; лесния път – с история, география, с музика.“ Мислят, като че музиката е лесна. Ти, като се занимаваш с всеки предмет, дълбоко ще влезеш, всеки предмет вътре в съзнанието дълбоко трябва да проникне.

Не мислете, че музиката е лесно нещо. Защото не всеки, който пее, е певец. Аз наричам певец само онзи, който, като влезе в една стая, дето хората са болни, неразположени, изпее една песен и ако състоянието на всичките хора [се подобри] и те оздравеят – той е певец. Защото музиката лекува, тя е начин за лекуване, тя е начин за хармониране.

Следователно в туй отношение всинца трябва да бъдете музиканти. И в една школа – онези, които нямат музика, учениците не може да се хармонират. Когато ние говорим, че трябва да се хармонираме, ние разбираме – ще пуснеш корените дълбоко вътре в земята: пет, десет, петнайсет, двайсет метра. Защото тогава ще имате най-голямата стабилност. От земята ще извадите всичките сокове и ще ги изпратите в клонищата.

Тъй че вашата идея зависи от дълбочината. Колкото дълбоко сте отишли към земята, толкоз дълбоко ще идете към Бога.

Сега, трябва да се трансформират тия сили. Най-първо, как ще се трансформира една сила? Е, допуснете, че аз правя една инжекция, една инжекция с такова вещество, че като бутна вътре в тялото ви, след един месец във вашия мозък се родят най-красивите мисли. Но преди да се родят тия красиви мисли, вие ще имате едно голямо подуване. После, една огненица ще имате, треперене. После ще боледувате, още една седмица най-малко ще лежите, не мърдате. Ще кажете: „Още веднъж такава инжекция не ми трябва.“ След един месец ще забележите добрите резултати от тази инжекция.

Туй в психическия свят тъй става. След всяко едно голя-

мо страдание, когато човек дошъл до помрачаване, че животът няма смисъл, тогава всякога в ума ще се родят най-светли идеи. Тъй било с всички велики хора, тъй било с всички изобретатели, тъй било с всички художници, писатели, тъй било с всички велики музиканти, тъй било с всички проповедници. Навсякъде законът е верен. Най-мъчният път е правият път.

Сега, когато дойдат тия мъчнотии във вас, ще кажете: „Тази инжекция е турена."

Да допуснем, някой дойде и каже: „Такива изречения има в български език." Има ред добри думи, които имат низходяща степен, и отрицателни думи, които имат възходяща степен. Ние казваме: „Не е по-лош от другите хора" – и ние усещаме една радост. Значи другите хора са лоши, и ти си като тях. Става ти приятно, не се обиждаш. И другото изречение: „Ти не си по-добър от другите хора." Другите хора значи са добри, но ти не си по-добър. Ти се обидиш. Като ти кажат: не си по-добър, подразбираш в обратния смисъл. Защо питам, знаете ли причината? Защо? Досещате ли се? Тогава теб не ти стане приятно, имаш високо мнение за себе си, че си много добър. „Той не е по-добър" – какво трябва да разбираме? „Добрина" подразбира права мисъл, право чувство, право действие – три елемента, дето доброто може да се роди у човека. Човек не може да бъде добър, който няма една права мисъл. Защото доброто е резултат.

Добре, идва тогава един ваш другар, вие в класа нали често се обиждате, в гимназията става това. Той казва: „Ти си първокласен невежа." „А, как, казва, господине, първокласен невежа? Ти знаеш ли, аз съм чел на френски еди-кой си философ, еди-кой си автор. Ти разбираш ли, аз съм чел на френски Декарта, разбираш, а на немски аз съм чел „Чистия разум" на Канта. После аз съм чел на английски Бекона. После аз съм

чел Спенсера.“ „Чели ли сте! Тогава ме извинете. Вие не сте невежа, вие сте учен човек.“

Питам: защо човек трябва да се обиди, като му кажат, че „ти си първокласен невежа“? Не е ли истина? Кой е този, който не е първокласен невежа? Ами хубаво, този много учен, който казва, че той не е невежа – заболи те глава, ти причината на болежката на твоята глава знаеш ли коя е? „Ами не зная.“ Заболи ме стомах, стяга ме стомахът. Викат сега лекар. Той ще каже: „Изплези си езика.“ Лекарят казва: „Езикът ти е бял. Отвори си окото. Хм, окото ти жълто. Дай си пулса. Сърцето ти бие анормално. Е, затова те боли главата.“ Ами защо е бял езикът? Защо е жълто окото? Защо бие пулсът по-бързо? Казва: „Колко невежа съм бил.“ Представи си, мен ме заболи глава и аз да не зная причината на болката. Дойде лекар казва: „Езикът бял, после, окото жълто, пулсът му бие [бързо].“ Всеки, на когото езикът е бял, на когото окото е жълто и на когото пулсът бие бързо, всякога ще има главоболие.

Сега, като премахнем белината на езика, жълтина-та на окото и биенето на бързия пулс, няма да има главоболие. Но белината на езика показва, че този човек е обичал да лъже. Щом човек обича да лъже, всякога той ще има главоболие, нищо повече. Ако искате да знаете, лесно може да се лекувате. Запример от една лъжа може да платите. Зъб ли ви заболи, глава ли ви заболи – има едно малко престъпление в природата. Вие трябва да претърпите наказание, защото това е туй наказание. Не бягайте от болката. Вие, като ученици, трябва да знаете това.

Сега зъбът ви заболи. Хайде да го извадим! Мислите ли, че като го извадите, ще се уредят работите ви, ще се премахнат болките? Не. Сега за един окултен ученик – заболи те зъб, ти ще се поставиш, че имаш воля, ще кажеш: „Може да издържа туй страдание.“ Ще седиш. Като дойдат друга-

рите, с подуто лице ще приказваш, тихо, спокойно. Няма да казваш „ох-ох“. Защо „ох“ да казваш? Ще преодолееш, ще абстрахираш ума си. Природата иска да покажеш смел ли си, или не.

Сега мислите ли, че това житено зърно, което спуща корените си в земята, че няма страдания? Ужасни страдания има – такива страдания, каквито вие нямате. Опитали ли сте какви страдания то усеща, като че да се пръсне. Казва: „Ще се мре вече.“ Като се пръсне тази завивка, която обвива туй зърно, усеща, като че ще мре. А като се пръсне, тогава идва нов живот нагоре.

Сега например аз искам да ви покажа: зъбът ви заболи – искате да го извадите; коремът ви заболи – искате да вземете очистително; кашлица ви хване – пак търсите нещо. Питам, какво ще научите най-после? На нещата трябва да се научат причините. Да кажем, става ви главоболие – идва смущение. Някой път седите, тежко ви е на душата. Усещате известна мрачина, усещате голяма празнина. Е, хубаво, тази празнина от какво произтича? Ако едно шише е изпразнено и усети голяма тъга, има ли нещо лошо? Ами то е начин, то е един симптом, то е предсказание, че скоро неговият господар ще го занесе, ще налее нещо ново. Щом се изпразниш и усещаш, че в ума ти няма никаква идея, непременно ще дойде нова идея.

Та вие, които се занимавате с окултна наука, трябва да знаете законите, за да може да владате другите науки, за да може да се ползвате. Понеже вие сега сте млади, на старини, когато започнете да остарявате, ако вие не разбирате окултните закони, тия противоречия ще започнат да действат на вашия гръбначен стълб, вие ще започнете така да се прегърбвате, ще станете един сирконфлекс или една въпросителна. Изгърбиш се, казвате: „Остарях.“ Остарях защо? Е-е, какво

мисли, когато беше млад? Знаеш ли защо беше млад и защо остаря? Не го знаеш.

Окултният ученик трябва да бъде прав. Прегърби ли се, това е символ. Той е стар, щом е гърбав. Като е млад, той е прав. Станеш гърбав – то е признак материалистически.

И на всинца ви казвам гърбиците да си изправите. Първото нещо – станете сутрин, едно упражнение направете. Станете сутрин, не бързайте да хванете работа. Вие станете сутрин, умивате се, казвате: „Времето днес е така мрачно, не съм разположен.“ Не, стани, изправи се, кажи: „Времето днес е отлично.“ Изправи се така хубаво, съсредоточи ума си нагоре към слънчевата система, съсредоточи ума си надолу към центъра на земята. Направи едно движение нагоре-надолу, изправи се. Може да възприемеш тия течения от центъра на земята и после ги препрати към слънцето, и от слънцето ги препрати към центъра на земята. Изправи се хубаво, направи една благодарствена молитва. Молитва не на думи, но да преживееш великата мисъл, да знаеш, че туй Великото Съзнание в света, което те е пратило и е създало всичките условия, благодари, че То ти е дало тази благодат, и благодари за вниманието, с което всичките добри същества са те удостоили, че тия велики сили, които ръководят съдбините на хората, са отделили част от своето време да ти услужат и са ти дали възможност да живееш. Благодари.

Така нравят цветята. Цъфтенето на цветята, то е една признателност. Едно цвете, след като е проникнало дълбоко вътре в земята, и за онази голяма услуга, която слънцето е направило към него – то го е нашарило с краски, със същите краски, които слънцето има: с беличко, синьо, червено – то си обръща цвета към слънцето и казва: „Аз ти много благодаря за голямата услуга, че ме извади от пръстта, че ти ми показа смисъла на живота и ме направи да цъфтя.“ След това, като

го погледа, засмее се и казва: „Утре ще ти дам повече от своята енергия.“ Така и ние: всяка правилна, светла, Божествена мисъл, това е един цвят, едно разцъфтяване на човешкия ум, отправяне към Бога да Му благодарим. Или всяко едно чувство, което прониква у вас, не трябва да бъде едно обикновено чувство, а то трябва да бъде един цвят. Всяко действие трябва да бъде реализиране благодарност на всички онези, които ни помагат да се подигнем.

Защо трябва да мислим? Ще благодарим. Щом не благодариш, ти не мислиш, твоята работа е свършена. Цветето, което не цъфти, неговият въпрос е свършен. Цъфти ли, то използва всичките енергии в себе си.

Вие ще се стремите да имате една чиста и възвишена мисъл. Окултният ученик трябва да има чиста, светла мисъл, не мрачна, песимистична мисъл: „Аз не съм способен.“ Това е една гордост. За какво ти си способен? Ако едно малко цвете е способно да направи един цвят, ти не си ли способен твоята глава да роди повече? Ти като цветето не можеш ли да направиш нещо повече? Можеш.

И тъй, вашите бъдещи мисли, вашите бъдещи желания, вашите бъдещи действия трябва да бъдат необикновени.

Сега, не трябва да се заблуждавате, че като вземете и нарисувате едно цвете, то е все едно, [както] когато цветето е живо. И вашата мисъл, то е същото. И тази мисъл трябва да е произлязла чрез големи усилия, мъчнотии, страдания, че като цъфнете, ще почувствате вътрешна радост, бодрост. Знаете ли, ако бихте изкарали един живот без мъчнотии, какво ще стане? Но ако вие имате ужасни страдания, мъчения, вие имате нещо, което има и този, който е копал на лозето – радостен вие имате дял. Кой се мъчи? Който копае на лозето. Онзи, който цял ден копае на лозето, как върви? Навел се, пришки ще има на ръцете си, лицето почерняло.

Казвате: „Почернял“. Почернял, но работил. А онзи е бял, но не е копал. Природата не обича такива. И Господ не ги обича.

Бели отвътре, а черни отвънка сме ние. А сегашният свят са черни отвътре, а бели отвънка. Именно в тази посока всички трябва да работите, от тия изводи на природата всички трябва да си помагате.

Вие може да си помагате, ако един от вас е обезкуражен. По-нататък ще ви дадем упражнения. Може да знаете – някой от вас, от другарите ви, минава през голям и тежък изпит, страдания има, казва: „Тази работа не може да бъде.“ И някой път идва му наум да се самоубие. Класът ще почувства неговата мисъл, известно неразположение. Ще кажете: „Ние ще изпратим своята помощ, ние ще споделим от твоята скръб. Какво ти липсва?“ „Имам да давам петстотин лева, не ми достигат.“ Оттук малко, оттам – ще ви дадат помощ. Може да го направите, може. И в умствения свят, и в духовния свят всичко може да извършим.

Колективната мисъл, това е най-великата мисъл вътре в света. Но най-първо трябва да се научите единично да владате вашия мозък, да владате вашето сърце. Да ги владате и да не мислите, че онова, което преживявате, не е обосновано на известни закони, да не мислите, че вашите страдания са нещо случайно, че са извън сметките на природата. Не, те са предвидени, точно са предвидени.

И тогава за в бъдеще, не само да добием едно зърно, но туй зърно трябва да знаем как да го използваме. Забележете, двайсет години вие сте се учили, свършили сте два университета, но не знаете как да използвате вашето знание. Един ден ви хване тифозна треска, някога паднете, ударите си главата, остане утайка в мозъка, повреди се паметта, всичкото знание изчезне. Каква полза имате?

Значи вие да имате такова самосъзнание, че никога да не стане причина да си ударите главата някъде. Никога да не стане причина, щото тази тифозна треска ца остави тия утайки. И ще се калите. Всички вие трябва да калите вашата воля.

Сега ще ви дам една тема, „Отличителните черти на силната воля“ (XVIII). По какво се отличава? Може ли да кажете сега отличителни черти на силната воля? Ще вземете „воля“, това е най-висшето. Волята, това е човекът. Изявеният човек, това е волята. Не онова, което мисли човек и онова, което чувства, но онова, което изявява, това е човекът.

Да допуснем сега, как ще съдите за един автор или за един художник? Нали от неговите картини. Как ще съдите за един музикант? Нали от неговите музикални творения, ако той е композитор.

Следователно волята е един реализиран израз на нашия ум, на нашето сърце. На тия два велики свята тя е постоянен изразител. И всякога вие ще се стараете да си дадете един отчет: проявявали ли сте силната воля. На сегашните хора липсва силна воля, нямате силна воля. В мнозина няма силна воля, но в окултния смисъл волята в мнозина е отслабнала. Например в сегашния век сегашните хора са злопаметни, много мъчно може да забрави обидата – пет-десет години минават, не забравят. И често в училището, навсякъде става това. Това са енергии, заложени вътре. Тия енергии трябва да се използват.

Например вие искате да знаете дали има такива центрове на честолюбие. Где е вашият център? Накарайте някой ваш приятел да ви обиди. Вие веднага ще почувствате мястото на този център. Когато се развива тази отрицателна сила, вие от задната част на главата ще почувствате едно сгорещяване. Забележете това място. Някой път, ако искате да видите дали

имате страх, дали съществува такъв център, накарайте някой ваш приятел да ви сплаши. Като се образува страхът, вие ще почувствате в главата, в мозъка от двете страни, едно напрежение. Пак забележете мястото и тия две места. Или някой път идете някъде, дето има голяма мизерия. У вас се зароди чувство на голямо милосърдие. Вие ще почувствате на това място на главата (Учителят показва горната част на главата) едно напрежение, забележете.

Изобщо всичките енергии вътре в материалния свят имат точни места, дето се проявява тази енергия. Тия места трябва да ги знаете. И ще правите самонаблюдение по този начин. Може да изучавате себе си, то е начин за самонаблюдение. И може след години да имате една положителна опитност.

В школата ще ви се дадат известни методи, как да работите.

Сега всичките отрицателни мисли, това са киселини, с които трябва да работите. Във всяка лаборатория са потребни киселините за очистване на ръжда. С основи може ли да се чисти? И със соли не може. Но киселините чистят. Ако искате да го очистите, кажете му обидна дума. Ще го очистите много лесно. Тия думи са точно определени. Знаете ли, че всяка една обидна дума, ако вие я разбирате, тя има голяма стойност? Има хора, има адепти, които за една обидна дума биха платили десет милиона, но няма кой да им я каже. А пък на вас като ви я кажат, се обиждате. Събирайте ги в шишета. Като ви кажат една обидна дума, турете я в шишето, запушете я. Забележи каква е думата, забележи я, да знаеш. Като дойде някой, казва: „Такава дума може ли да ми продадеш?“ „Да, имам. Може да ви продам.“ А вие, като ви кажат някоя обидна дума, започвате да я носите. А това не е наука. Това е една рядкост, пазете я, една голяма

скъпоценност. Кажете: „Придобих едно богатство, десет милиона лева.“ Една обидна дума струва десет милиона лева.

Следователно отрицателните мисли, отрицателните чувства в този смисъл, това са киселини, които очистват човешкия характер и дават силен подтик.

Сега, ние ще обясним тази всеобща война защо не се спря. Кармата на съвременното човечество беше толкоз натежняла, че трябваше да дойде туй стълкновение на тия сили и да разтърси цялото човечество, за да ликвидира, защото другояче щеше да ги сполети голямо нещастие. Затова се застоя цели четири години без препятствие, за да ликвидира. Но какви въздишки, страдания, пъшкания, знаете ли! Около петстотин милиона души прогледнаха, събудиха сс от войната.

Та страданията, мъчнотиите ще дойдат за вас. Вие живеете в една епоха – ще дойдат най-излишните страдания. Но естествените страдания, те имат доброто предназначение да огладят характера ви.

Ние ще направим един опит. Ще вземем от вашия клас двама души ученици. На единия през ден ще му казваме но една обидна дума. Тъй за три месеца ще направим опита. През ден ще му казваме по една обидна дума, без да знае той. А на другия най-сладките думи ще му казваме. След три месеца ще направите сравнение – [от] тия двата характера, ще видите кой се е повдигнал. Всякога онзи, който му е казвана обидна дума, той се е подигнал повече. Като му кажат думата, той ще се спре, казва: „Обидиха ме. Няма да ида на театър.“ Той ще си хване главата, спусне си корените дълбоко надолу, ще мисли: „Защо ме обидиха? Какво съм направил?“ Ще мисли, ще мисли, ще ходи, ще си стиска главата. Ще каже всичките мисли по един начин,

по друг начин, как да отговори на онзи. Казва: „Чакай, аз ще му намеря цаката.“ После – един план, други, докато най-после дойде една гениална мисъл. Онзи, дето му казали сладката дума, казва: „Баща ми е богат, аз няма да работя.“

Туй поне на физическото поле е вярно. Затуй използвайте тия страдания.

Обидните думи може да дойдат отвънка, може да дойдат от ваши приятели – някой път се изплъзне езикът. Вие му благодарете, защото тази киселина е необходима за вас. Другояче е, между религиозните хора, които не знаят тия закони, се раждат цели скандали. Как тъй, ние, религиозни хора – трябва да живеем по-добре, да не се караме – си казваме обидни думи! Но вие, религиозните хора, като ви кажат обидна дума, да се радвате, че сте придобили едно богатство, да я турите в шише. Туй разбирам религиозен човек. Като кажат една обидна дума, да усещаш, че си придобил богатство. Туй значи да разбираш основните закони, които действат в природата.

Сега, ние не говорим за онези разрушающи сили, за онези мъртви сили, за един ток, който се разлага, но един ток, който едновременно расте. Вътре в живота става туй. Защото в природата има два процеса: природата отделя едни вещества, които туря за работа, а непотребните вещества ги изхвърля навънка. Следователно не й трябват тия сили.

И тъй, това житено зърно всякога ще го имате в ума си. Дойде някоя неприятност, изправете го пред себе си. Искате да се коригирате, тръгнете по неговите корени надолу, после нагоре, пак надолу, пак нагоре. Направете един цвят, цъфнете, завържете. Нека узрее плодът му.

Някой път сте много неразположени, искате да се лекувате. Ще ви дам опит. Обидил ви някой ваш приятел, с който

сте живели пет-шест години, и казвате: „Отсега нататък няма да го срещна.“ Вие като ученик ето какво ще направите. Вие ще вземете едно цветенце, ще тръгнете надолу, като него ще си спуснете корени, после нагоре – ще направите листа. Нека във вашия ум ца цъфне туй цвете, после да завърже плод. Ще видите как ще узрее. Като узрее, вземете този плод и го изяжте. Всичкото неразположение ще изчезне, като работите. Следователно, [след] една седмица, като накарате туй дърво да узрее, ще видите резултат. Направете опита, всичката омраза ще изчезне от душата.

И тъй значи, сега тук трябва да намерим отвънка един човек, който да ви обиди. Ще му платим стотина лева да дойде един ден да ви каже, без да знаете, една обидна дума. Да кажем, превърнете сега тази дума.

Една задача ще ви се даде да работите цяла една седмица. Представете си, че ви задам следущата задача, да разрешите следущия опит за цяла една седмица. Казвам: „Ти си един първокласен невежа.“ Ще вземете [това] присърце, ще работите цяла една седмица вечерно време. Ето какво ще направите. Вечерно време следущия опит ще направите. Един доста голям джобур (бъчва), хубаво направен, симетричен, ще го купите от някой бъчвар. Аз ви казвам: „Вие сте един първокласен невежа.“ Вие казвате: „Сега аз ще ида при бъчваря да си купя един хубав джобур“, който ще ви струва двеста лева. Ще го вземете – мислено туй ще го правите – хубав джобур направен, ще го занесете после вкъщи. Ще донесете после с една голяма торба пръст, ще поставите пръстта в джобура. После една семка от портокал ще посеете в джобура. Ще седнете, ще кажеш: „Хайде сега да видим, аз ли съм първокласен невежа, или ти си, който казваш.“ Ще седнеш със семето, ще наблюдаваш. Ти с него ще слезеш в джобура долу, после пак нагоре, после

надолу, нагоре – постепенно ще израсне в ума ви. След туй ще започне да разцъфтява. Ще гледате – ще завързва, постепенно ще се развива плодът, докато узрее. Първият плод, вторият – докато тази мисъл стане ясна в ума ви. За една седмица ще накарате един портокал да израсне. Този плод ще го вземете мислено и ще го изядете. Сега – една задача. Ще започнете да правите опита. Тази вечер бъчварите са затворени.

Тя е отлична задача. Тя ще продължава цяла една седмица. Всяка вечер ще работите върху тази семка. Където стигнете, на следната вечер ще продължите. Към четвъртия-петия ден тя ще цъфне. Може и на третия или на втория ден да цъфне, може, най-после, никак да не цъфне. Ако цъфне, завърже и узрее – разрешили сте задачата. Ако само цъфне, и не узрее – дотам сте дошли. А ако не цъфне – никак не сте разрешили задачата. По степента на израстването, цъфтенето и узряването вие ще знаете докъде сте достигнали в трансформирането на вашата енергия, какво е състоянието на вашата воля. Това е само мислен опит. Но действително след време може вие да концентрирате силата си да накарате едно портокалово семе да израсне.

Сега, туй е в менталното поле. Работете, то е хубаво упражнение. Ще разрешите думата „вие сте един първокласен невежа“. По същия начин може, когато имате друга мъчнотия, [да] вземете този джобур. Този джобур ще ви бъде правило. Щом имате мъчнотия, ще вземете джобура, ще го поливаш. Ще вземеш мисълта си да контролираш, да започне мисълта ти да работи. Ти ще се свържеш с природата, тя ще започне като майка да те учи да се трансформират енергиите на мозъка. Най-светлите мисли ще проникнат.

То е един опит. Най-малкото, ще видите, че то израства. Вече сте ученици.

А другата задача – всички да ви обиждат, е по-трудна. Тя ще дойде след джобура.

Тези опити са хубави. Между другите неща ще калите волята, ще калите ума, ще калите сърцето с тях, защото главното е в упражнението. Защото не може да лекувате каквато и да е болест. Да кажем известни чужди вещества има в тялото ви. Ще се даде едно лекарство, което лекарство и болестта трябва да имат афинитет. Всяка болест пуска отрови в организма. Лекът трябва да обича болестта, да привлече към себе си отровите, да направи негови съединения и да освободи тялото от отровните вещества, които съществуват. Например вземете размножението на отровните бацили. Има около шестнайсет хиляди бацили. Те имат серум. Когато едни бацили попаднат в едно тяло, този серум се натрупва и тогава кръвта се отравя от техните изверження. Значи първото нещо – трябва да внесете един цяр да разреди серума, да се спре размножението на бацилите. И първото нещо – ние употребяваме топлата вода като едно средство за разредяване на серума. Четири-пет, шест, осем, десет чаши ще разредят серума, да се спре процесът на туй размножение. Спре ли се, започва тогава – цялата тази жива сила почва да елиминира, почва да изхвърля тия вещества, тия нечистотии извън и тялото дохожда в нормално състояние.

Сега ще знаете: имате доста материал да учите. Знанието, което имате сега придобито, ще бъде предговор като основа за онова знание, което трябва да придобиете и приложите в живота.

Да направим едно упражнение. Ръцете проснати успоредно напред. Палците и малките пръсти допрени. Останалите пръсти на дясната ръка се плъзгат по пръстите на лявата ръка отгоре. После се допират върховете на пръстите, трите

средни пръста на дясната ръка се плъзгат по пръстите на лявата ръка отдолу към дланта.

Туй упражнение има сила, като концентрирате ума си. Когато правите туй упражнение, умът ще бъде съсредоточен в ръката, за нищо друго няма да мислите. Допрете палците и малките пръсти. Когато върховете на пръстите са допрени, лактите на ръцете са успоредни на раменете, а после се спущат отпред, като че ще се преодолява някаква мъчнотия, и пръстите на дясната се плъзгат по лявата. После пак се издигат ръцете, пръстите са съединени, пак се допират с върховете, свалят се надолу. Пръстите на лявата ръка се плъзгат по десните, но всякога малките пръсти и палците са здраво допрени.

По пет минути на всяка вечер ще си правите това упражнение, за десет деня наред. Упражнението за джобура – петнайсет минути, а това упражнение – пет минути. Най-напред може това упражнение да правите преди лягане, а после с джобура.

Когато на някой човек се обърка мисълта, обръща палците надолу, а когато се оправят работите, туря палците [нагоре] или в джобовете. Турците пък турят ръцете отзад на гърба. То е трансформиране на енергията. Туй упражнение има сила, като-контролирате ума си, защото по някой път до известна степен оглажда.

Те са ред упражнения, които после ще свържем.

Едно размишление сега.

Вие запитвахте, когато ви кажа: „Само светлият път на мъдростта води към истината“, какво да отговаряте. Вие ще казвате: „Тя постоянно ни весели.“

Учителят поздрави: „Само светлият път на мъдростта води към истината.“

Отговорихме: „Тя постоянно ни весели.“

Втора година на МОК (1922-1923) Двадесет и четвърта лекция 11 април 1923 г., сряда, 19 ч., София

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО СБОРНИК ЛЕКЦИИ (1917–1943)

ПЕНТАГРАМЪТ

В бележките на Учителя от 1898 г. е намерен Пентаграм с някои картини, с имената на добродетелите и с изреченията. На Търновския събор през 1910 г. той го обяснява пред група от 12 души, а през 1911 г. раздавана присъстващите негово черно-бяло копие. На събора през 1914 г. Учителя изнася обяснения за значението на Пентаграма пред отделни лица и пред групи. През 1922 г., когато се отваря Школата, в молитвената стая във вилата, където стават търновските събори, е поставен цветен Пентаграм, голям колкото половин стена, нарисуван от художник по лични указания на Учителя. За пръв път Пентаграмът е отпечатан през 1912 и 1913 г.

Пентаграмът е окултен символ, съществуващ от дълбока древност в школите на Бялото Братство. Обаче този Пентаграм, който е даден от Учителя, с мисълта: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“, вписана от вътрешната страна на светещата окръжност, с имената на добродетелите и със символичните знаци, е нов и бележи отварянето на Школата.

Тук ще изложим някои от обясненията за Пентаграма, дадени по време на Търновския събор през 1914 г., както и в някои беседи и разговори с Учителя.

Пентаграмът представя път към истинския живот. Той символизира пътя на човешката душа към Бога. Това не е обикновена фигура, тя е построена по окултните закони. Окултни сили действат в нея. „Пентаграмът представлява велики разумни течения в живата природа, течения на светлината. Това са пет велики центъра, в които стават велики процеси.

Те представляват пет положителни и пет отрицателни сили; възходящите, или положителните, се намират по върховете на петоъгълника, обърнат с върха си нагоре, а низходящите, или отрицателните, се намират във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу“:

Когато на събора през 1911 г. Учителя раздава картината на Пентаграма, той казва: „да се занимаете с нея и я проучите, защото у вас искаме да образуваме огнище, олтар за Господа. Господ се проявява в един народ само тогава, когато има огнище за Него“. По думите на един от учениците, Пентаграмът е бил раздаден на първите приятели с известни поръчения и „този, който го приемаше, приемаше и известни задължения по отношение на Учителя, на Бялото Братство и на живота си“.

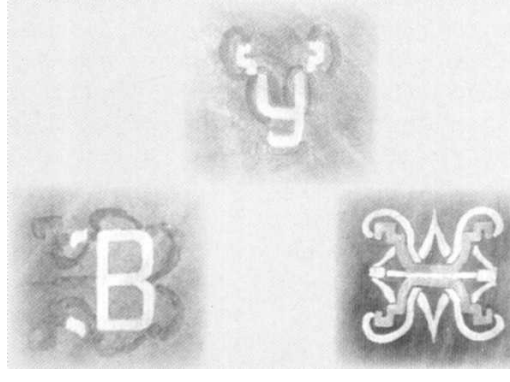
Като разгледаме Пентаграма, ще видим, че той до известна степен отговаря на човешкото тяло. Ако се разкрачим и поставим ръцете настрани хоризонтално, получава се Пентаграм. Така поставените ръце показват, че човек е в движение. Пентаграмът представлява символ на човека в движение. Този символ означава още разпределение на разумните сили 6 човешкото същество. Това е човекът, който работи, който служи на Бога.

Около Пентаграма виждате едно изречение: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“, което е вписано в една окръжност. В окултната наука окръжността е символ на благоприятните Божествени условия; значи кръгът е Божественото, в което човек живее. Благодарение на това той има благоприятни условия да се развива и да стигне до съвършенство. „Потопен в Бога“ -това е кръгът.

В Пентаграма са написани петте думи: Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. Тези пет добродетели са качествата, които човек трябва да изработи в себе си, за да

стане съвършен. Любов, Мъдрост и Истина се разбират, но що е Правда? Под понятието „Правда“ или „Справедливост“ се разбира нещо по-дълбоко от това, което разбира днешната юриспруденция. Човек спазва Правдата, ако има уважение и почитане към всичко живо в света – вола, овцата, паяка, мушичките и тревите, понеже в тях живее Бог. Те имат Божествена цел в бъдеще. Ако човек обиди едно животно, с това нарушава закона на Правдата. Благата, които дава Бог, трябва да се разпределят равномерно между всички същества, те са за всички същества и всички трябва да се ползват от тях. Третото нещо, което се разбира под понятието „Правда“, е следното: всеки човек се ражда с известен бюджет, с известен кредит; което и да е същество се кредитира от Невидимия свят и обществото трябва да му даде всички условия за развитие. Ако това се приложи, тогава се спазва законът на Правдата.

Какво значи Добродетел? Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел са все добродетели. Думата „добродетел” се употребява в широк и тесен смисъл. В широк смисъл тя означава всички добродетели, всички нравствени качества и съвършенства, а в тесен смисъл – добротворство или правене на добро. А в още по-тесен смисъл на думата се разбира служене на Бога.

На Пентаграма се виждат три букви: В, У, Ж. Тези букви означават: Великото Училище на Живота. Пентаграмът представя образно това велико Училище, в което ние сме поставени. Тук са изписани числата: 1, 2, 3, 4, 5. Това са числата на добродетелите.

Най-първо ще изложим Пентаграма като Път за еволюция на човешката душа, а след това начините, по които можем да си служим с него.

Човек, когато е все още млада душа, която тепърва добива опитност в живота, извървява външния път на Пентаграма. Символите на външния кръг на посвещение – сабя, чаша, книга, свещ и жезъл, са вън от Пентаграма. Това значи, че човек минава по този път преди да стане ученик, докато е още в „света“. В началото на своето развитие той почва с грубата и егоистична сила, служи си с нея правилно или неправилно и това е символизирано от сабята.

Като си служи с насилие и неправда, по закона на кармата, човек минава през страдания, т.е. започва да пие от горчивата чаша на страданието – затова „чашата“ е последствие на „сабята“. Човек изпива до дъно чашата, в която са събрани всичките страдания, причинени от него на другите, и то в четворен размер. Страданието обаче има и друго значение. Има окултен закон, според който то се превръща в Любов; страданията, през които минава човечеството, подготвят новия човек – човека на Любовта. Има и друг окултен закон: Винаги раждането на една нова идея в човека се предшества от страдание, те са родилите мъки за Новото. Освен това чашата прилича на цвят – значи чрез претърпяване на страданията животът ни ще разцъфти, а цветът ще даде добър плод.

Страданията учат и човек дохожда до „книгата“, и като се учи, просвещава се, добива светлина и става по-разумен.

Иде „свещта“, тази свещ е запалена в него – той се учи. Светилникът представлява човешкия разум. Това е човекът, който разсъждава, който мисли, защото да мислиш правилно, значи да светиш. Този човек вече знае къде върви и какво прави.

Когато се осветли отвътре, човек идва до „жезъла“’, който символизира власт. Два са символите на властта – сабя и жезъл; но това са два вида власт – светска, която убива и взема, и духовна, която дава и възкресява. Тези два вида власт се изключват взаимно. Жезълът означава още, че човек добива известна власт над себе си, а също и над някои сили и закони в природата. Докато сабята трябва да бъде в хоризонтално положение, жезълът е изправен, което символизира стремеж към Бога.

С тези пет фази на първия кръг завършва външното учение на човека в живота, което става несъзнателно. Но след това той дохожда до една вътрешна криза, чувства се незадоволен и при тази неудовлетвореност търси по-дълбокия смисъл на живота. Който е минал през сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла, вече влиза в пътя на ученика. Това е вторият, или средният кръг на Пентаграма.

Досега външният живот е работил върху човек без активното участие на неговото съзнание, а сега той поема еволюцията си в свои ръце. Това значи влизане в Божествената школа. Човек става ученик – т.е. започва съзнателно да изработва в себе си Божествените добродетели, които характеризират съвършенството.

Символите на втория кръг са изписани в самата петолъчка. Първо е нарисувана арка – широка врата, през която ученикът влиза в школата. С влизането в този Път започват изпитанията му. Когато е в началото, дават му се по-леки изпити, които той е в състояние да издържи – стълбата с удобни

стъпала символизира това. Този образ е във върха на Добродетелта, в началото на синия лъч на Истината, който води нагоре към свобода. В съзнанието на ученика проблясва Истината, но не пълната Истина, защото тя ще блесне едва когато стане съвършен.

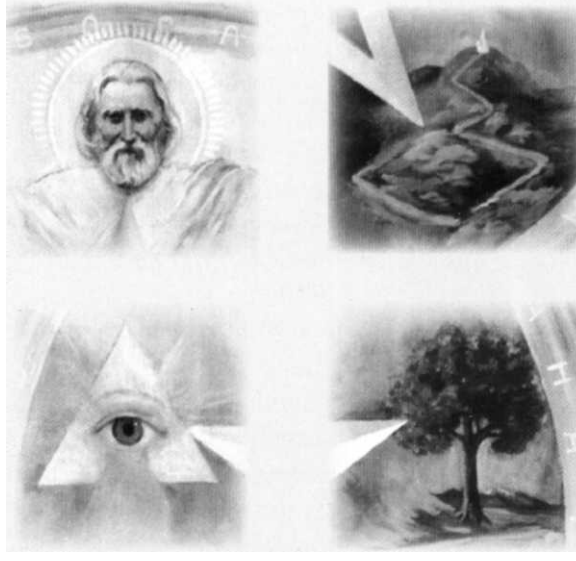
Вторият образ е този на Учителя, когото ученикът среща. Това е във върха на Истината, в началото на зеления лъч на Правдата. Христовият Дух започва да работи върху ученика, да го ръководи отвътре. Тогава той тръгва по пътя на Правдата. Като изучи закона на Правдата, идва до мястото, където има стръмен, каменист път и се откроява тясна врата. Това е във върха на Правдата, в началото на розовия лъч на Любовта. Тази врата е по-тясна от първата, за да се влезе в нея, се минава по тесния път, за който говори Христос.

„Стръмната пътека към тясната врата“ означава отказване или отричане до известна степен от светските неща, които дотогава са съблазнявали човека. Минели пътя на самоотричане, човек тръгва по пътя на Любовта. „Бъди готов да направиш поне една жертва за Господа“, казва Учителя: „В Стария Завет са жертвали животни, но сега жертвата подразбира друго нещо – ще пожертваш себе си“. Да се жертваш, това значи да се движиш в посока на Любовта.

Като се развие до известна степен в ученика Божествената Любов, тя донася Мъдрост. „Окото“ символизира Мъд-

ростта. То е изобразено във върха на Любовта, в началото на жълтия лъч на Мъдростта. Това е Божественото око, Божественият Дух, „който ще ви научи как да разбирате Божествените истини“, казва Учителя. Това е вътрешното знание, което се дава само на човека на Любовта, защото той няма да злоупотреби с него и да го използва за себе си.

Щом човек добие Любов и Мъдрост, тогава разцъфтява Дървото на живота. Неговият образ е във върха на Мъдростта, в началото на портокаловия лъч на Добродетелта. Животът на ученика дава плодове – иде добродетелта в мистичния смисъл на думата. Човек дохожда до осмисляне на своя живот: той разбира, че смисълът на живота е служене на Бога. С това се завършва вторият кръг в развитието на ученика – Пътят на зазоряване.

За да стъпи в духовния път на ученичеството, или на стръмната пътека, човек трябва да мине през „тясната врата“,

за която говори Свещеното Писание. Преминал през нея, той среща Великия Учител Христос лице в лице, както е посочено в Пентаграма. Оттук нататък ученикът е в непрекъснато общение с Христа и неговият път има вече връзка с петте върха: Арарат, Мория, Синай, Тавор и Голгота. Само онзи може да стане ученик, да срещне Христа, който има непоколебима вяра в Него. Вярата му трябва да бъде като гранитна скала, в която се разбиват вълните на житейското море. Гази вяра е символизирана с планината Арарат, на която е спрял Ноевият ковчег. В Свещеното Писание един образ на такава непоколебима вяра е Авраам. Той беше удостоен да се нарече приятел на Бога, но това високо звание вместо да го направи горделив, толкова го смири, че не се поколеба да принесе в жертва сина си на планината Мория. С такова смирение човек напредва вече по-бързо по Пътя и се възкачва като Мойсей на планината Синай, където получава Заповедите Божии. Когато ги получава, човек се преобразява и над него слиза Духът; това става на планината Тавор. Той се преобразява, но това още не е краят на Пътя. Краят е безсмъртието; за да го получи, човек трябва да се отрече от себе си, т.е. да умре за света. „Ако не умрете, нямате живот вечен“, казва Христос. Вечният живот -това е възкресението от мъртвите, което става на Голгота. Това са петте посвещения, които очакват всеки окултен ученик, тръгнал по Пътя на Христа и ръководен от Него. Всеки, който върви по този Път, трябва всеки ден, в определено време да мисли поне пет минути за значението на тези пет планини. По този начин човек се приближава към тях най-напред с мисълта си, после със сърцето си и най-после с цялата си душа, докато стане едно с тях.

След втория кръг иде третата фаза на развитие, която е в центъра. Централният кръг се нарича още Светая Светих на Пентаграма. Учителя не дава много обяснения за него, защо-

то не сме готови. Тук има две змии, права, кръг, кръст и пак кръг. Двете змии показват, че човек се бори със своята нисша природа, която трябва да трансформира, да победи своя личен живот. Тук ученикът минава най-големите страдания, най-големия изпит -изпита на Голгота. Висшата природа побеждава в човек, надвива злото в себе си и минава през кръста. Под „кръст“ се разбира пълно самоотричане. В резултат той се слива с Божественото и завършва напълно своето развитие. Настава Вечният ден. Затова казваме, че Пентаграмът показва Пътя на развитието на човешката душа или Великото училище, което човек трябва да мине, за да добие съвършенство.

Няколко думи за силата излизаща от Пентаграма, и за нейната употреба. Веднъж като бяхме на улица „Опълченска“ 66, Учителя каза следното на няколко братя и сестри, които носеха златен Пентаграм на дрехите си:

„Вие носите Пентаграма, но това е идолопоклонство. Защо го носите като украшение? Вие трябва да знаете, че от него излиза динамична сила! Пентаграмът е извор на светлина, всеки ясновидец ще види как излизат лъчи от него по всички посоки и като знаете, че излиза такава сила, носете го съзнателно, а не несъзнателно. Носите ли го несъзнателно, тогава сте идолопоклонници. Ако човек съзнава силата на Пентаграма, той притежава мощно оръжие. Всяко място в Пентаграм е оградено. От него излизат силни вибрации, които ограждат от лоши влияния, и тъмни същества не могат да припарят там. Когато Пентаграмът е с върха нагоре, той е правилно поставен; и никога не трябва да се поставя с върха надолу.“

Който има Пентаграм, трябва да го постави в рамка под стъкло и не в коя и да е стая, но в тази, където идат рядко чужди хора и където се моли. Там не трябва да се говорят

лоши неща, понеже излиза сила от Пентаграма и ако тя срещне противодействието на някоя обратна сила, става катастрофа. Ако там, където има Пентаграм, се говори и мисли лошо, вършат се лоши постъпки, тогава той действа разрушително, защото се смесват два вида влияния – положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентаграма и се моли, нека да съзерцава изречението: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“. После да си представи мислено, че в този кръг има още два. В средния кръг пише така: „Бог толкова възлюби света, че даде своя Син Единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен“. И в третия, най-вътрешния кръг, да впише мислено изречението: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи“. Когато човек се моли и си представя тези три изречения, тогава Пентаграмът има поголяма сила.

При случаи на нужда и на опасност човек може да направи следното: да образува около себе си Пентаграм. Отначало ще го направи мислено, после стръка и после да си послужи с трите изречения около Пентаграма. Много препятствия, които има, ще се разпръснат. Пентаграмът е мощно средство, с което човек може да бъде запазен от външни пречки и препятствия и от вътрешни борби с лоши сили. Когато е в опасност, може да си представи, че държи Пентаграма пред себе си, като с дясната ръка хваща лъча на Правдата, а с лявата – лъча на Истината, насочва върха напред към обекта, като казва: „В името на Господа Нашего Исуса Христа, моля Господа, Великия и Силния, да стори благоугодното пред Неговите очи“.

Притежава ли човек Пентаграма, трябва да работи за Слава Божия. Ако го използва правилно, тогава Пентаграмът ще бъде източник на богатство и благословение. Ако иска да се

ползва правилно от неговата сила, човек трябва безвъзвратно да реши в себе си да служи на Бога и да няма връщане назад.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

Учителя Беинса Дуно, Акордиране на човешката душа, архив на Боян Боев, Изд. „Бяло Братство“, С., 2001 г.

Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново, т. II, Изд. „Алфиола”, В., 1996 г.